

Til lovforslag nr. L 5. Tillægsbetænkning afgivet af Sundhedsudvalget den 21. maj 1997

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om kunstig befrugtning i forbindelse med lægelig behandling, diagnostik og forskning m.v.

Udvalget har, efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til sundhedsministeren, som denne har besvaret dels skriftligt, dels i samråd. Nogle af udvalgets spørgsmål og sundhedsministerens svar herpå er optrykt som bilag til tillægsbetænkningen.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og mundtlige henvendelser fra:

Andersen, Anders Nyboe, Rigshospitalets Fertilitetsklinik,
Dansk Kvindesamfund,
Dansk Sygeplejeråd,
De Samvirkende Invalideorganisationer,
Den Almindelige Danske Lægeforening,
Det Ethiske Råd,
Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske,
Landsforeningen Ufrivilligt Barnløse,
Nielsen, Bente Holm, København,
Rose, Frits, Brønshøj og
Thomsen, Ulla Boysen, Charlottenlund.

Der er af sundhedsministeren og nogle mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et mindretal (Socialdemokratiets, Det Radikale Venstres og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) finder, at problemet vedrørende ikke-lægelige kriterier for adgangen til kunstig befrugtning har været debatteret indgående under udvalgsarbejdet og under Folketingets behandling af lovforslaget.

Den umiddelbare anledning hertil var, at to fertilitetslæger rejste spørgsmålet, om der bur-

de være andre kriterier for adgangen til kunstig befrugtning end de medicinske.

I sundhedsministerens besvarelse af 23. april 1997 af Sundhedsudvalgets spørgsmål nr. 34, jf. L 5 - bilag 86 og i besvarelsen af samrådsspørgsmål C-D, jf. L 5 - bilag 144, er der nærmere redegjort for, hvordan lægerne ifølge lægeloven har pligt og ret til at give patienten den behandling, der efter lægens opfattelse er den rigtige.

Det er endvidere understreget, at lægen skal foretage en nøje vurdering af kvindens samlede helbredstilstand, og på baggrund af denne vurdering har lægen pligt til at informere kvinden om den risiko, der i det konkrete tilfælde må antages at være forbundet med svangerskabet, fødslen og fosterets/barnets helbredstilstand. Hvor lægen vurderer, at der foreligger en øget helbredsmæssig risiko for mor og barn, bør lægen fraråde etablering af graviditet og afslå at medvirke til reproduktionsfremmende behandling.

Mindretallet finder i lighed med sundhedsministeren, jf. L 5 - bilag 139, at der forud for yderligere politisk stillingtagen til disse spørgsmål må ske en nærmere afdækning af problemets omfang og karakter.

Mindretallet kan derfor tilslutte sig, at sundhedsministeren allerede nu iværksætter en nærmere belysning heraf, samt at sundhedsministeren nøje vil følge området og herunder opfordre lægerne til at orientere Sundhedsstyrelsen, såfremt der måtte opstå situationer, hvor lægen anser ikke-lægelige faktorer for at udgøre et væsentligt problem i forhold til behandlingen med kunstig befrugtning.